

Motion

Propositor: Secretariat del CNJC (decidit el: 30/01/2026)

Títol: Guanyem el futur: per una transició ecosocial
justa i democràtica

Text

Actualment, ens trobem en un context social, econòmic i polític devastador. Les generacions joves hem viscut gran part de les nostres vides en temps de crisi, arrossegant la crisi del 2008 i la de la Covid-19. Actualment, la crisi de l'habitatge i la normalització de les situacions laborals precàries juntament amb l'atur juvenil afecten en la nostra possibilitat a emancipar-nos i tenir un sostre digne sota el qual viure. La crisi climàtica resulta una de les altres grans crisis dels nostres temps.

Vivim un col·lapse ambiental, una situació d'emergència climàtica sense precedents anomenada era de l'antropocè, en la qual la petjada humana ha acabat generant canvis irreparables en el medi ambient. La salut mental de les joves s'ha vist específicament afectada per la situació, i ha sorgit el concepte d'ecoansietat per explicar el sentiment d'angoixa que la situació ecològica actual suposa de cara al nostre futur. Malgrat les devastadores conseqüències ja visibles de la crisi climàtica, el model productiu actual continua perpetrant-se, extraient recursos naturals sense tenir en compte els límits biofísics del planeta i, reforçant la desigualtat social.

En aquest context, el moviment associatiu juvenil de Catalunya, a través del projecte Guanyem el Futur, desenvolupat pel CNJC durant els anys 2024 i 2025, es va organitzar per a posar sobre la taula propostes per fer front a aquesta crisi ecosocial. Aquesta resolució sorgeix del contingut de consens desenvolupat a través de la Carta Juvenil per a la justícia climàtica.

El moviment associatiu juvenil volem reivindicar la necessitat d'una transició

ecològica social i justa per tothom, amb mesures decreixentistes que assegurin una redistribució dels recursos i el canvi en el model productiu. Apostem per canviar l'ètica de l'abundància, la manera de produir i consumir, i centrar-nos en la seguretat alimentària i la redistribució de terres. Així mateix, reconeixem la importància de la preservació i protecció del medi ambient i advoquem per l'educació i sensibilització social per a aconseguir una cultura de responsabilitat ambiental i consum conscient.

Un dels principals elements d'aquesta crisi ecosocial a Catalunya és la gestió de **l'aigua**. L'aigua és un bé comú essencial i un dret bàsic, però el seu subministra a Catalunya es veu privatitzat i externalitzat. A diferència de la majoria de les comunitats autònomes, on l'aigua és subministrada per sistemes públics en un 90%, a Catalunya només el 22% del subministrament prové de sistemes públics, fet que genera conflictes d'interessos entre la cerca de beneficis econòmics i el benestar social. La sequera entre els anys 2021 i 2024 va evidenciar aquest conflicte, així com la falta de gestió adequada per part de les autoritats.

La **producció d'energia**, que a Catalunya prové en la seva majoria de fonts no renovables, és un dels principals components de la crisi ecosocial a Catalunya. La suma dels diferents tipus d'energia renovable representa aproximadament un el 10% del consum d'energia total, evidenciant la necessitat de reavaluar els nostres sistemes de producció i consum d'energia que impliqui un replantejament de la nostra relació amb el territori i una distribució equitativa dels recursos.

Finalment, és essencial repensar el **model territorial català**, que consisteix actualment en una divisió del territori en funció d'un model productiu que respon als interessos de la classe capitalista. Es distingeix entre les zones a explotar en l'àmbit turístic i la resta de territori, on s'ubiquen la resta de sectors econòmics com la indústria, l'agricultura o la ramaderia, sense tenir en compte les necessitats de la població ni la sostenibilitat del medi que ens envolta.

El sector agroalimentari es veu abandonat i infravalorat, obligat a fer front a les grans empreses d'alimentació en posició de desavantatge davant l'absència de regulació i control dels preus del mercat per part de l'estat. Paral·lelament, els sectors logístic i immobiliari generen un creixement insostenible, i el sector turístic fomenta una gentrificació voraç, una enorme generació de residus, el sobreconsum de recursos hídrics, que empitjoren la crisi climàtica i la precarietat de les classes populars.

En definitiva, el jovent associat demanda una transició ecosocial que ens

61 permeti explorar models econòmics i de gestió dels recursos alternatius, basats
62 en una presa de decisions més participativa i una perspectiva descentralista. És
63 urgent recuperar la sobirania alimentària per assolir la neutralitat climàtica,
64 restaurar i preservar el medi natural, i vetllar per una societat empoderada,
65 justa i sostenible.

66 Per tots aquests motius, el CNJC insta a les institucions de la Generalitat de
67 Catalunya a:

- 68 • Transicionar cap a una gestió democràtica, comunitària i equitativa dels
69 recursos naturals i, en concret, la remunicipalització i nacionalització
70 de l'aigua a Catalunya per garantir-ne l'accés com a dret bàsic.
- 71 • Fomentar una transició energètica justa, fomentant les energies renovables
72 de manera racional, planificada i basada en el decreixement,
73 descentralitzant les instal·lacions i reduint l'impacte en el territori.
- 74 • Fomentar la intervenció de l'Estat en sectors com l'energia, i en concret
75 la creació d'una energètica pública capaç de garantir un accés equitatiu
76 als recursos i serveis bàsics per a tota la població.
- 77 • Reforçar la xarxa ferroviària i de transport públic de qualitat per evitar
78 modes de transport privat, advocant per solucions col·lectives
- 79 • Prioritzar sectors productius centrals per al sosteniment de la vida, tot
80 reforçant el sector primari
- 81 • Potenciar el consum local i sostenible, i recuperar la sobirania
82 agroalimentària a escala de país.
- 83 • Treballar per la reducció de la dependència cap al turisme, així com la
84 precarització laboral i la gentrificació associades al sector mitjançant
85 limitacions al sector turístic, com l'obligació de complir amb estàndards
86 ambientals i de recursos que s'apliquen a altres sectors econòmics.

- 87 • Explorar models econòmics alternatius, basats en el decreixement econòmic
88 i productiu i que fomentin una planificació territorial amb criteris de
89 sostenibilitat

- 90 • Avançar cap a la democratització en la presa de decisions sobre el
91 territori que permeti prioritzar el benestar social per sobre del benefici
92 econòmic.

Reason

Resolució presentada pel Secretariat del CNJC

Motion

Propositor: Acció Jove i Avalot (decidit el: 29/01/2026)

Títol: Per l'aprovació definitiva de l'Estatut de la Persona en Formació Pràctica no Laboral

Text

1 El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, com a màxima plataforma
2 d'organitzacions juvenils del país, coneix de primera mà la realitat per la qual
3 passa el jovent del nostre territori en enfrontar-se a períodes de pràctiques,
4 siguin laborals o no laborals: una tutorització inexistent, càrregues de feina
5 estructurals o manca de retribució en el cas dels anomenats becaris i becàries.
6 Tot això, sense un paraigua legal prou sòlid en aquest darrer cas que doni
7 seguretat i condicions dignes a les persones en formació. Per tant, veiem en
8 l'anomenat popularment Estatut del Becari un primer pas per abordar la
9 vulnerabilitat que pateix la gent jove en fer les pràctiques corresponents als
10 seus estudis i ens dirigim a les institucions competents per exigir la seva
11 aprovació urgent i íntegra.

12 Darrerament, la tramitació d'aquesta norma va assolir un punt decisiu, en
13 aprovar el Consell de Ministres l'avantprojecte de llei de l'Estatut. Ara el seu
14 progrés definitiu depèn del Congrés dels Diputats. Aquesta situació atorga a la
15 tramitació un caràcter d'urgència, més encara quan dia rere dia es publiquen a
16 la premsa declaracions que busquen frenar o descafeïnar la norma, els drets del
17 jovent i la fi de l'explotació.

18 L'elaboració d'aquest Estatut no és un caprici del jovent estudiant, sinó el
19 resultat d'un intens i prolongat procés de reivindicació juvenil. Les
20 organitzacions juvenils de Catalunya fa anys que denunciem l'explotació i el
21 frau que les empreses duen a terme a través de les pràctiques no laborals, anys
22 exigint pràctiques dignes com a fonament en la nostra lluita per l'emancipació i
23 la qualitat de l'ocupació juvenil.

La tramitació d'aquesta norma ja va començar fa més de cinc anys i va ser inclosa posteriorment al Pla de Xoc per l'Ocupació Jove (2019-2021) i a la Disposició Addicional 2a de la Reforma Laboral, on ja es va aconseguir incloure una regulació de les pràctiques laborals mitjançant les figures dels contractes de formació en alternança i l'adquisició de la pràctica professional. Aquesta persistència subratlla la necessitat de dignificar un àmbit que ha patit anys i anys de frau. El text ara en debat és fruit del diàleg social intens i prolongat, durant gairebé quinze mesos, entre les organitzacions sindicals majoritàries (CCOO i UGT), el Govern i la patronal. Aquest treball reforça la seva legitimitat com a instrument clau per a la igualtat d'oportunitats i per posar fi a la precarietat en l'accés al mercat laboral. **La precarietat no pot ser un mal tràngol obligatori per la joventut treballadora. Volem garanties des del nostre primer pas en el mercat laboral.**

L'aprovació d'aquesta norma és crucial per al jovent estudiant, ja que aconseguirà finalment eliminar la figura del "fals becari" i donar pas a un model que prioritza la formació real i els drets. Entre els principals avenços que es reconeixen, destaquem:

- **Limitació de les pràctiques extracurriculars:** Les que més frau i precarietat generen, ja que no estan directament vinculades a la formació reglada i solen utilitzar-se per cobrir llocs de feina estructurals de manera gratuïta.
- **Compensació de despeses:** Les empreses hauran d'abonar una quantia mínima suficient per compensar totes les despeses en què incorri la persona en formació (desplaçament, allotjament o manutenció), en cas que la pràctica no sigui remunerada i no hi hagi cap altra beca que els cobreixi. Fer pràctiques no ens pot costar ni un euro.
- **Igualtat de drets amb la plantilla:** Les persones en formació pràctica a l'empresa tindran dret als mateixos serveis i beneficis que la resta de la plantilla, com ara zones de descans, serveis de restauració, i respecte als límits de jornada, inclosos festius i vacances.
- **Reconeixement del dret a absències justificades** per malaltia, cura de familiars o consultes mèdiques, situacions no regulades amb anterioritat.
- **Conversió dels falsos becaris** en personal laboral de manera automàtica en cas de frau o abús en la figura de pràctiques no laborals (becaris).
- **Formació obligatòria en prevenció de riscos**, obligació de lliurar equips

de protecció adients i exempció de tasques que puguin posar en perill la persona en pràctiques no laborals.

Per tot això, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya acorda:

1. Instar els grups parlamentaris a la **ràpida tramitació i aprovació** de la Llei de l'Estatut de la Persona en Formació Pràctica no Laboral.
2. **Exigir** que el text final mantingui els límits clars i els drets reforçats acordats en el **diàleg social**, prohibint de manera efectiva l'ús de becaris per substituir llocs de treball estructurals.
3. Comprometre's a fer **seguiment de la seva aplicació** per garantir que l'Estatut esdevingui una eina real que posi fi a la precarietat i asseguri pràctiques formatives de qualitat per a tot el jovent.
4. **Informar** el teixit associatiu juvenil de Catalunya **sobre els drets que comporten les diferents modalitats de pràctiques** (laborals i no laborals), així com sensibilitzar envers la lluita per condicions dignes per totes dues.
5. **Continuar en la lluita per unes pràctiques de qualitat**, entenent l'Estatut del Becari i les millores de la Reforma Laboral com una primera passa, però encara lluny de l'horitzó de reconeixement de la retribució obligatòria i la desaparició de les pràctiques no laborals extracurriculars.
6. **La promoció de les pràctiques laborals com a model preferent** en tots aquells espais d'incidència política del CNJC.

Reason

Acció Jove i Avalot

Motion

Propositor: Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), Esplais Catalans (Esplac), Federació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Jovent Republicà, Joves Ecosocialistes i Secretariat del CNJC. (decidit el: 30/01/2026)

Títol: En defensa d'un model de seguretat comunitari i de base davant els abusos policials i repressors

Text

1 En el context actual, la seguretat s'ha consolidat com un dels principals eixos
2 del debat polític i social, imposat per l'extrema dreta sota les seves falses
3 premisses racistes i les seves inútils propostes de solucions. El discurs de la
4 por i l'odi en vers l'alteritat ha propiciat la legitimació de l'augment de la
5 presència policial al dia a dia. Això ha desviat el focus de les problemàtiques
6 reals que configuren un escenari marcat per la precarització de les condicions
7 de vida, on el jovent veu vulneracions de drets i augment del control i la
8 repressió envers el teixit associatiu.

9 A Catalunya, aquesta deriva ha acabat transformant-se en un model de seguretat
10 que aplica respostes similars a situacions molt diferents. La presència creixent
11 de dispositius policials i una normalització del que definim com a pràctiques
12 repressives en són un clar exemple.

13 En els darrers mesos hem pogut observar com s'han dut a terme actuacions
14 policials que evidencien aquesta problemàtica. Des d'intervencions en espais com
15 les festes de la tardor de Sant Just Desvern cap a l'Esplai Ara Mateix que es
16 trobava recollint la barra, com durant festes populars com Les Santes de Mataró,
17 o en municipis com Cardedeu, així com en mobilitzacions on participa el moviment
18 associatiu i organitzat juvenil. En totes aquestes situacions s'ha demostrat una
19 manca de criteris clars i proporcionals en l'actuació policial. A aquests fets,

s'hi sumen episodis de desproporció policial vinculats a actes d'extrema dreta o mobilitzacions per Palestina en què s'ha detectat una protecció desigual dels drets fonamentals i de la llibertat d'expressió.

D'altra banda, ens preocupa la incorporació i normalització de noves tècniques policials. Per exemple, l'ús del gas pebre o de les pistoles Taser, que van acompanyats de la impossibilitat de poder accedir a llurs protocols d'ús, evidenciant que l'ús d'aquestes tècniques és absolutament arbitrari.

Lluny de generar seguretat, aquestes pràctiques provoquen por i desconfiança envers les institucions, i fan que moltes persones joves se sentin insegures i desprotegides quan viuen o presencien situacions d'abús policial.

Aquest fet també ens porta a plantejar-nos si aquest gir que estem experimentant té relació amb els canvis de govern que s'han donat en els darrers anys.

D'aquesta manera, es fa imprescindible posar sobre la taula què és per nosaltres, el moviment associatiu juvenil, la seguretat. Tot i que el discurs actual relacioni la seguretat amb més policia, més alarmes i més sistemes de vigilància, per nosaltres va més enllà. La seguretat és viure en comunitat, és organitzar actes i esdeveniments populars des de les entitats i col·lectius que donen vida a un barri o a un poble. La seguretat és la garantia que totes les persones poden viure lliures de dominació i arbitrarietat, és a dir, és tenir espais lliures de qualsevol actitud masclista, LGBTI-fòbica o racista, i alhora, tenir la capacitat de vetllar perquè això es mantingui així. Alhora, seguretat també és tenir garantit l'accés a l'habitatge, l'educació, la sanitat o la justícia, en tant que elements indispensables de seguretat preventiva.

Així, davant del gir repressor que vivim les entitats juvenils, però també totes aquelles que organitzen actes autogestionats i populars, veiem la necessitat de mostrar el nostre rebuig als abusos policials i repressors, i posicionar-nos a favor d'un model de seguretat comunitari i de base.

Per tot això, des de l'associacionisme juvenil apostem per:

- **Repensar el model policial actual:** les entitats hem de poder ser agents actius a l'hora de vetllar per la seguretat en festes i espais d'oci populars i autoorganitzats. Alhora, apostem per una gestió de l'espai públic amb mirada restaurativa, comunitària i constructiva. Per tot això, exigim a la Generalitat i als Ajuntaments que atorguin a les entitats aquesta capacitat d'autogestió a l'hora de gestionar els seus actes i esdeveniments.

- **Un nou model de gestió dels esdeveniments a l'espai públic**, basant-nos en una proposta desenvolupada pel Consell d'Associacions de Barcelona i altres experiències. Estem a favor d'una elaboració conjunta del protocol de seguretat en festes populars, autoorganitzades, majors i similars que s'organitzi a partir de reunions prèvies amb entitats, administracions i cossos policials per tal de determinar disposició de policia o mossos, agents de mediació in situ i altres requisits necessaris.
- **Exigir explicacions a les respectives autoritats quan es donin casos de repressió i abusos policials i obtenir-ne resposta.**
- **Revisar les tasques que duen a terme els cossos policials a Catalunya i designar part de les seves funcions a altres agents que no disposin d'una autoritat repressiva (membres de l'educació, del treball i de la integració social, dinamitzadors comunitaris, agents cívics...).** Tot plegat, doncs, per repensar i replantejar el model de seguretat ciutadana en pro del diàleg i la convivència.
- **Protegir la tasca duta a terme per l'associacionisme juvenil català com a garant del teixit comunitari que cohesiona els barris, pobles i ciutats del país.**

Reason

Resolució presentada per:

Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), Esplais Catalans (Esplac), Federació de Casals i Grups de Joves de Catalunya, Jovent Republicà, Joves Ecosocialistes i Secretariat del CNJC.

Motion

Propositor: Joventut Comunista de Catalunya (JCC), Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), Jovent Republicà (JR), Joventut Socialista de Catalunya (JSC), Joves Ecosocialistes, La Forja - Jovent Revolucionari

Títol: **Resolució en defensa del dret internacional, la democràcia i el multilateralisme**

Text

1 Constatem que el món viu un moment de profunda tensió política i institucional,
2 marcat per l'auge de discursos autoritaris, populistes i unilateralistes que
3 qüestionen els principis bàsics de la convivència internacional construïda
4 després de la Segona Guerra Mundial.

5 Només en les primeres setmanes d'aquest 2026, els Estats Units d'Amèrica han
6 començat una escalada bèl·lica que trenca tots els principis del dret
7 internacional amb la invasió a Veneçuela, les constants amenaces a la sobirania
8 de Groenlàndia i de Colòmbia i la intenció d'actuar també contra el règim dels
9 aiatol·làs a l'Iran.

10 Aquestes accions, que ja es van iniciar parcialment amb les intencions de crear
11 complexos de luxe a Gaza, són prova d'un perillós imperialisme i
12 ultracapitalisme en la seva màxima expressió que posa en dubte la integritat de
13 les nacions del món i que es materialitza, entre altres, en l'opció de veto de
14 determinades potències al Consell de Seguretat de l'ONU.

15 Com a organització, estem fermament compromeses amb què tant Veneçuela com
16 l'Iran, així com la resta de països del món, esdevinguin democràcies plenes en
17 les quals es respectin els drets humans i, especialment, els drets de les dones.
18 Però ho volem dins el dret internacional i garantint la sobirania representada

en el conjunt de la ciutadania d'aquests països.

Denunciem que l'ús del bel·licisme, les amenaces militars, les intervencions externes i les polítiques de força, especialment quan es duen a terme al marge del dret internacional i dels organismes multilaterals, tenen conseqüències devastadores per a les poblacions civils a llarg termini. També denunciem les pràctiques que, des de posicions de poder global, menystenen el dret internacional, la sobirania dels pobles i els mecanismes multilaterals, promovent intervencions, sancions o reconeixements unilaterals al marge de les Nacions Unides i del consens internacional.

Denunciem l'ús de la desinformació, la manipulació mediàtica i les anomenades guerres híbrides com a instruments per erosionar la democràcia, legitimar el bel·licisme i justificar vulneracions del dret internacional, especialment quan aquestes pràctiques impacten directament sobre la joventut i els sectors més vulnerables de la societat.

Per això, reafirmem el nostre compromís ferm amb:

- La defensa de la democràcia com a sistema basat en la voluntat popular, el respecte als drets humans i l'estat de dret.
- El dret internacional com a eina essencial per garantir la pau, la cooperació i la resolució pacífica dels conflictes.
- El multilateralisme i el paper central d'organismes internacionals legítims com les Nacions Unides.

El món necessita retornar a aquests grans consensos internacionals basats en regles comunes. Alertem del perill que suposa normalitzar lideratges que utilitzen la força, la pressió econòmica o la deslegitimació institucional com a instruments polítics, ja que aquestes pràctiques erosionen la democràcia global i generen inestabilitat, desigualtat i sofriment entre les poblacions més vulnerables.

Defensem que cap crisi política, social o econòmica pot justificar la vulneració del dret internacional ni la imposició de solucions externes que no respectin la sobirania dels pobles ni els seus processos democràtics.

Reivindiquem el diàleg polític, la mediació internacional i les solucions negociades com a única via legítima i sostenible per afrontar els conflictes,

sempre posant al centre els drets, la dignitat i el benestar de les persones.

Alertem que la normalització del bel·licisme i del menyspreu pel dret internacional erosiona la democràcia a escala global i alimenta l'auge de l'autoritarisme i de l'extrema dreta arreu del món.

Per tots aquests motius, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats membre, acorden:

1. Defensar activament la pau, la democràcia i els drets humans en tots els espais polítics i institucionals.
2. Alçar la veu davant qualsevol atac al dret internacional i a la democràcia, vingui d'on vingui.
3. Promoure una cultura política basada en la pau, la cooperació i la justícia global.
4. Apostar per continuar construint una Europa forta, amb una política exterior i de defensa coherent i comuna, que constitueixi un far de drets, democràcia i cura de la seva ciutadania.
5. Treballar, des del nostre àmbit, per un ordre internacional més just, democràtic i solidari.
6. Compromís d'impulsar accions de formació i sensibilització entre la joventut sobre dret internacional, cultura de pau i detecció de la desinformació.

Reason

Resolució presentada per Joventut Comunista de Catalunya (JCC), Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), Jovent Republicà (JR), Joventut Socialista de Catalunya (JSC), Joves Ecosocialistes, La Forja - Jovent Revolucionari

Motion

Propositor: Jovent Republicà (JR), Servei Civil Internacional (SCI) i el Secretariat del CNJC

Títol: **50 anys de la República Àrab Sahrauí**
Democràtica, 50 anys de resistència sahrauí

Text

1 El conflicte del Sàhara Occidental constitueix un cas paradigmàtic de
2 descolonització inacabada en el sistema internacional contemporani, marcat per
3 la persistència d'una ocupació territorial, la vulneració sistemàtica del dret
4 internacional i la negació prolongada del dret a l'autodeterminació del poble
5 sahrauí. L'exemple més flagrant de l'ocupació és la Marxa Verda de 1975, una
6 operació d'estat per expulsar el poble sahrauí de casa seva. Tanmateix, la
7 lluita del poble sahrauí no comença ara fa 50 anys, sinó que prové de molt
8 abans.

9 L'any 1884, en el marc del procés de colonització del continent africà, l'Estat
10 espanyol va establir els primers enclavaments al territori sahrauí i en va
11 reclamar la sobirania. Posteriorment, l'any 1900, els governs d'Espanya i França
12 van delimitar les fronteres del territori mitjançant acords bilaterals que
13 ignoraven completament la voluntat de la població autòctona. El 1958, el Sàhara
14 Occidental va ser integrat formalment com a província espanyola, una decisió
15 motivada principalment pel seu valor econòmic i estratègic, especialment pels
16 seus recursos pesquers i pels importants jaciments de fosfats, que el convertien
17 en un territori clau dins l'economia colonial espanyola.

18 A partir de la dècada de 1960, en el context del procés de descolonització que
19 es va estendre per tot el continent africà durant el segle XX, les Nacions
20 Unides van començar a pressionar l'Estat espanyol perquè posés fi a la seva
21 presència colonial al Sàhara Occidental. L'Assemblea General de l'ONU va
22 reconèixer el dret del poble sahrauí a l'autodeterminació i va instar

reiteradament l'Estat espanyol, en tant que potència administradora, a organitzar un referèndum que permetés a la població decidir lliurement el seu futur polític. A aquestes pressions internacionals s'hi van sumar les del Front Polisario, moviment d'alliberament nacional sahrauí fundat l'any 1973, que amb el suport d'Algèria va iniciar una guerra de guerrilles amb l'objectiu de forçar l'inici d'un procés real de desocupació.

L'any següent, l'Estat espanyol va anunciar la seva disposició a iniciar un procés de descolonització i va comprometre's a celebrar un referèndum d'autodeterminació el 1975. Tanmateix, aquest compromís no es va arribar a materialitzar. En el context de la descomposició del règim franquista i d'una profunda incertesa política interna, el novembre de 1975 es va signar l'anomenat Acord Tripartit de Madrid, una declaració política sense validesa jurídica internacional mitjançant la qual l'Estat espanyol cedia l'administració del Sàhara Occidental al Regne del Marroc i a Mauritània, dos estats que reclamaven el control del territori des de la seva independència. Aquest acord, signat sense la participació ni el consentiment del poble sahrauí, va suposar un abandonament de facto de les responsabilitats de l'Estat espanyol com a potència administradora.

En aquest context, el Marroc va iniciar l'anomenada Marxa Verda, una operació d'estat que va mobilitzar prop de 350.000 civils marroquins, escortats per forces militars, per penetrar al territori del Sàhara Occidental i forçar la retirada espanyola. Tot i ser presentada com una mobilització pacífica, la Marxa Verda va constituir una estratègia de pressió destinada a legitimar l'annexió del territori i a impedir la celebració del referèndum d'autodeterminació, marcant l'inici de l'ocupació marroquina i d'un nou cicle de guerra, exili i repressió. Això va suposar l'inici d'una guerra amb el Front Polisario, que malgrat l'ocupació i ofensives marroquines, van aconseguir mantenir el control de la franja oriental. En aquest territori, el 27 de febrer de 1976 el Front Polisario hi va proclamar la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD), reconeguda per més de vuitanta països, cap dels quals pertanyent a la Unió Europea, inclòs, per tant, l'Estat espanyol. El 1991, uns acords de pau mediatos per les Nacions Unides van posar fi a 16 anys de guerra armada, insistint en la necessitat de la celebració d'un referèndum d'autodeterminació del Sàhara Occidental.

D'aleshores ençà, la solidaritat internacional ha esdevingut un element clau de resistència i de pressió política. Les xarxes de suport al poble sahrauí, els moviments socials, les organitzacions de drets humans i, especialment, les entitats juvenils, han tingut un paper fonamental a l'hora de visibilitzar el conflicte, denunciar les vulneracions de drets i exigir el compliment del dret internacional. En un context de bloqueig institucional, la mobilització

solidària continua sent una eina imprescindible per mantenir viva la causa sahrauí i per avançar cap a una solució basada en la justícia, la pau i el dret dels pobles a decidir lliurement el seu futur.

Mentrestant, més de 170.000 persones sahrauís que van haver de fugir de l'ocupació marroquina continuen vivint en camps de refugiats a la regió de Tindouf, en territori algerià, en una situació de dependència humanitària crònica i d'exili prolongat, que s'ha transmès ja a diverses generacions i que constitueix una de les crisis de refugiats més duradores del món contemporani.

En aquest context, el CNJC s'ha posicionat històricament a favor de l'autodeterminació dels pobles i, en concret, a favor del reconeixement de la sobirania del Sàhara Occidental enfront de l'annexió forçada del Marroc. Aquest suport s'ha demostrat mitjançant l'històric de col·laboracions amb la Unió de Joves Saharauí (UJSario) i l'aprovació de resolucions i posicionaments que demostrin el compromís amb el poble del Sàhara Occidental. Ara resulta clau actualitzar el nostre posicionament per a reafirmar el nostre compromís amb el poble sahrauí, donat el nou context geopolític que ha empitjorat greument la situació dels drets humans i dels drets dels pobles al territori.

A finals de 2020, més de mig segle després, el conflicte del Sàhara Occidental es va reactivar militarment després de la incursió de l'exèrcit marroquí a Guerguerat, una zona desmilitaritzada al sud del territori, i el ressorgiment d'enfrontaments armats esporàdics. El Front Polisario ho va considerar una ruptura de l'alto el foc i va declarar l'estat de guerra. Amb la ruptura de l'alto el foc, la situació dels drets humans al Sàhara Occidental s'ha deteriorat greument, una situació que ja era caracteritzada per desplaçaments forçats i vulneracions sistemàtiques de drets civils i polítics, com detencions arbitràries i desaparicions forçades. Les organitzacions de drets humans denuncien la continuïtat i augment de repressió de manifestacions, persecució de periodistes, tortures i abusos greus a activistes favorables a l'autodeterminació, incloent-hi agressions sexuals a dones activistes de part de les forces d'ocupació marroquines.

En afegit, la commemoració dels cinquanta anys de la Marxa Verda ha coincidit amb una nova resolució del Consell de Seguretat de les Nacions Unides. A final de l'any 2025, el Consell de Seguretat de l'ONU va acordar prorrogar un any la Missió de les Nacions Unides per al Referèndum del Sàhara Occidental (MINURSO) amb un text que, per primera vegada, inclou una resolució que reconeix de facto la sobirania marroquina sobre el territori ocupat i elimina la referència explícita a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació, negant el dret a l'autodeterminació del poble saharauí.

Avui en dia, les reivindicacions del poble sahrauí han de ser més presents que mai. D'entrada, perquè a finals de l'any passat va fer cinquanta anys de l'inici de la Marxa Verda, i mig segle després el Sàhara Occidental continua ocupat i dividit. A l'oest del territori, el Marroc controla les principals ciutats, on viu la major part de la població, així com la sortida al mar que permet l'activitat pesquera i les mines de fosfat, fet que ha convertit el Regne del Marroc en un dels principals actors mundials en el control d'aquest recurs, gràcies a l'explotació il·legal del territori sahrauí. A l'est, el Front Polisario manté el control de les anomenades zones alliberades; la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD). Ambdues zones estan separades per un mur militaritzat de més de 2.700 quilòmetres, fortificat amb mines i instal·lacions militars, que divideix famílies, comunitats i formes de vida.

Tot i que la resolució manté formalment la necessitat de trobar una solució política justa, duradora i mútuament acceptable que permeti l'autodeterminació del poble sahrauí, l'acceptació del Pla d'Autonomia presentat pel Marroc ha consolidat un gir diplomàtic que ja havia iniciat l'Estat espanyol l'any 2022, trencant amb la posició de neutralitat que havia mantingut fins aleshores. Aquest canvi va comportar el trencament de relacions amb el Front Polisario i el congelament del comerç exterior d'Algèria amb l'Estat espanyol, evidenciant les conseqüències geopolítiques d'un conflicte encara no resolt. L'Estat espanyol, com a potència administradora del territori, té una responsabilitat històrica que no pot eludir després d'haver colonitzat el territori durant gairebé un segle

La persistència del conflicte del Sàhara Occidental no pot entendre's sense analitzar els interessos polítics, econòmics i estratègics que condicionen les posicions dels diferents estats implicats. El control dels recursos naturals, l'estabilitat regional al nord d'Àfrica, la cooperació en matèria migratòria i de seguretat, així com els equilibris geopolítics entre potències regionals i internacionals, han situat sovint el respecte als drets del poble sahrauí en un segon pla. Aquesta instrumentalització del conflicte com a peça dins l'engranatge geopolític global ha contribuït decisivament a perpetuar una situació d'injustícia que s'allarga des de fa dècades.

Així doncs, s'evidencia que les institucions governamentals internacionals estan lluny de voler acabar amb el conflicte i d'oferir una solució d'autodeterminació pel poble sahrauí. Des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, entenem que la solidaritat internacional és un deure, i per tant reafirmem, mitjançant aquesta resolució, el nostre compromís amb el Sàhara Occidental i amb el dret a l'autodeterminació dels pobles. La tasca duta a terme pel CNJC envers el Sàhara Occidental és àmpliament coneguda, basada en la denúncia, la sensibilització i la cooperació amb el poble sahrauí, i en especial amb la UJSario, la branca

juvenil del Front Polisario. Ara més que mai cal reforçar aquesta tasca des de tots els àmbits del Consell, i unir forces per acabar amb una de les majors injustícies del món.

Per tots aquests motius, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats membre, acorden:

1. Reafirmar el reconeixement del Sàhara Occidental com un territori ocupat i reiterar el reconeixement del dret a l'autodeterminació del poble sahrauí a través de la celebració d'un referèndum lliure, democràtic i amb garanties internacionals, tal com estableixen les resolucions de les Nacions Unides i el dret internacional.
2. Denunciar el paper passiu històric de l'ONU, exigir la fi d'aquesta inactivitat i la seva implicació en el respecte dels drets de la població sahrauí.
3. Denunciar la situació de vulneració de drets humans i civils que ha patit i continua patint el poble sahrauí per part del Marroc, a conseqüència del conflicte bèl·lic i de l'ocupació de les terres del Sàhara Occidental.
4. Rebutjar el Pla d'Autonomia proposat pel Marroc i mostrar la disconformitat amb el nou rumb que estableix la Resolució 2797, aprovada pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides el 31 d'octubre de 2025.
5. Exigir als estats i als organismes internacionals que treballin per a trobar solucions pacífiques del conflicte, basades en el dret internacional, la reparació i la justícia.
6. Enfortir els llaços de cooperació i solidaritat amb la UJSario i el poble sahrauí.
7. Augmentar l'activitat de sensibilització al territori català per donar a conèixer el conflicte, amb especial èmfasi en la població jove.

- 167 8. Promoure la cooperació en xarxa a Catalunya entre les entitats que
168 juvenils que treballen a favor de la causa sahrauí.
- 169 9. Utilitzar els espais internacionals i fòrums Euro-Mediterranis on el CNJC
170 i les seves entitats membres participen per defensar els drets humans i la
171 pau, i situar la solidaritat amb el Sàhara Occidental com un tema de
172 cooperació necessari i prioritari.
- 173 10. Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a què pressioni l'Estat
174 espanyol perquè assumeixi la seva responsabilitat, trenqui relacions
175 polítiques i comercials amb el Regne del Marroc i emeti un posicionament
176 favorable a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació pel Sàhara
177 Occidental.
- 178 11. Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya, i en especial a la
179 Direcció General de Cooperació al Desenvolupament, a mantenir el Sàhara
180 Occidental com a àrea prioritària de la Mediterrània en el futur Pla
181 Director de Cooperació i a assegurar els recursos necessaris perquè s'hi
182 doni una cooperació de qualitat i sostinguda al llarg dels anys.
- 183 12. Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a terme les gestions
184 pertinents que possibilitin el reconeixement internacional i
185 l'autodeterminació de tots els pobles i, en concret, del poble sahrauí.
- 186 13. Instar al govern de la generalitat a Establir relacions institucionals amb
187 el Govern de la República Àrab Saharai Democràtica (la RASD) i donar
188 suport a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.

Reason

Presenten la resolució: Jovent Republicà (JR), Servei Civil Internacional (SCI) i el Secretariat del CNJC

Motion

Propositor: ESPLAC, Acció Escolta, Federació de Casals de Joves, MCECC, FCE, MEG, CME

Títol: Proposta de resolució sobre el model de formació en educació en el lleure

Text

Context:

Les entitats signants; Esplais Catalans - ESPLAC, Acció Escolta de Catalunya, la Federació de Casals de Joves de Catalunya, el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, la Federació Catalana de l'Esplai, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya i el Centre Marista d'Escoltes; som entitats educatives de base voluntària, que desenvolupem una funció de servei públic mitjançant l'educació en el lleure. Aquest compromís es concreta, entre d'altres, en la promoció, la formació i l'acompanyament de joves que assumeixen responsabilitats educatives i de coordinació dins les nostres entitats.

Històricament, el model de formació impulsat per les entitats de lleure educatiu de base voluntària i homologat per la Direcció General de Joventut (DGJ) ha permès garantir una formació accessible, arrelada al territori, coherent i concordant amb la realitat associativa i compatible amb la idiosincràsia del lleure educatiu català. Des de fa uns anys, aquest model ha conviscut amb els certificats professionals del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC), amb continguts equivalents però amb requisits de gestió, accés i infraestructura substancialment diferents.

En aquest context, hem tingut coneixement que s'ha iniciat un procés des de la DGJ per tal de fer aportacions a la normativa actual, ja que es vol iniciar un procés de reforma de la regulació dels cursos. Amb la voluntat de blindar els

22 cursos de monitor/a i director/a d'educació en el lleure gestionats directament
23 per la DGJ portem a aprovació aquesta resolució.

23 **Posicionament:**

24 Amb la voluntat de garantir la continuïtat d'un model de formació adaptat a la
25 realitat del lleure associatiu, considerem necessari mantenir i preservar les
26 competències de la DGJ en matèria de formació en educació en el lleure.

27 **Acords:**

28 L'Assemblea General Ordinària del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya
29 acorda:

- 30 1. Defensar la continuïtat dels cursos de monitor/a i director/a gestionats
31 per la Direcció General de Joventut, com a eina clau per garantir una
32 formació accessible, territorialitzada i coherent amb el model associatiu.
- 33 2. Instar la DGJ a mantenir i reforçar l'actual acord amb el SOC, preservant
34 el rol de les escoles d'educació en el lleure reconegudes i el model propi
35 del sector.
- 36 3. Exigir un procés de diàleg real i vinculant amb les entitats del lleure
37 educatiu abans d'impulsar qualsevol canvi normatiu que afecti la formació.
- 38 4. Instar al CNJC a traslladar aquest posicionament a la DGJ, al SOC i a la
39 resta d'administracions competents, així com a coordinar accions conjuntes
40 amb les entitats del sector per defensar aquest model.

Reason

Entitats impulsores:

- Esplais Catalans - ESPLAC

- Acció Escolta de Catalunya
- Federació de Casals de Joves de Catalunya
- Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans
- Federació Catalana de l'Esplai
- Minyons Escoltes i Guies de Catalunya
- Centre Marista d'Escoltes